Мамо моя! За час, за годину
Свиснуть кулі, заграють гармати.
Може, вийду цілий, може, згину –
Хочу твоє опрощення мати.

Ти не гнівайся, рідна, на мене,
Що пішов, не простившись з тобою.
Подивись, яке листя зелене!
Прийде буря й понесе геть з собою.

Я не годен був, мамо, дивитись
На твій жаль і на сльози керваві.
І не годен був в хаті лишитись,
Коли другі боролися в славі.

Била північ... Місяць... ясно, як в днину,
Ах, як тяжко було вийти з хати!..
Мамо! кулі! Чи верну, чи згину,
Хочу твоє опрощення мати.